

לוי אליהו

בן מתוק ולולו. נולד ב-6.9.1927 בבגדד אשר בעיראק. ב-1935 עלה ארצה עם הוריו שהתישבו בירושלים והתפרנסו בדחקות ועוני. היה חבר הסהדרות "הנוער העובד" ובה מצא תוכן חייו. היה אהוב על חבריו ואץ למלא כל תפקיד שהוטל עליו. עלידי "הנוער העובד" סודר בעבודה במוסך "המקשר" ואת כל הכנסתו מסר להוריו. יצא לעזרה לעונת הבציר בקיבוץ נען ואחר כך הצטרף

לקבוצת חברים אשר התארגנה כהכשרה בקיבוץ גבעתיים. שם צורף אל גרעין ראשוני הפלמ"ח, סייב קורס חבלה והשתתף בפעולות הצבא הבריטי בסוריה. עם סיום תפקידו חזר והצטרף אל חבריו אשר עברו ביניהם לגבת. בשעה שעברה קבוצתו למשק חולתא היה בין הנלהבים למקום החדש ובעיקר למקצוע הדיג. השתתף בפעולות ביריה אשר היתה מכוינת להתנחלות מחדש בנקודה אשר הוחרמה עלידי הבריטים. לאחר שתקפו כוחות בריטיים את המוני העולים למקום נאבק אליהו בין הנאבקים ונחבל קשה בכל חלקי גופו. במאבק על שחרור משק כפר גלעדי ממצור חיפוש מעפילים של הבריטים השתתף גם אליהו.

בפרוץ מלחמת השחרור דרש כי יצרפיהו לשירות פעיל והוא נשלח לשירות כחבלן מקצועי, תפקיד אשר מילאהו במסירות באזור עמק הירדן בתקופה הקשה ביותר. בשעת מיקוש שטחים סביב קיבוץ להבות-הבשן התפוצץ בידיו מוקש בגלל קלקול במנגנון. הובא לכפר-גלעדי ושם מת ב-21.6.1948. נקבר למחרת היום בחולתא. ביום ז' בטבת תשי"ג (25.12.1952) הועבר למנוחת-עולמים להר-הרצל בירושלים. דפים לזכרו הוקדשו בחוברת "ארבעה שנפלו" של קיבוץ להבות-הבשן.